

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

LVI. Eversio fani apud Aphaca in Phoenice, & impudicitiae abolitio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΝΣ΄.

Ἀσκληπιῶν τῷ ἐν Αἰγαίᾳ καλῶσι.

Ἐπεὶ δὲ πολλοὶ ἦν ὁ τῶν δοκίμοις θεῶν
 πρὸς τὸν τῶν Κιλικίων δαίμονα πλανῶν,
 μυρίων ἐπισημένων ἐπ' αὐτῷ ὡς ἀν' ἐπὶ Σωτῆρι
 καὶ αὐτῷ, ποτὲ μὲν ἐπιφανομένῳ τοῖς εἰκα-
 στουμένοις, ποτὲ δὲ τῶν τὰ Σώματα καμνόντων
 ἰατρικὰς νόσους. Ψυχῶν δ' ἦν ὀλεθρῆς ἀνι-
 κρὺς ἔσθ'· τὸ μὲν ἀληθὲς ἀφελκὼν σωτήριος,
 ἐπὶ τὴν ἀθεὸν πλάνην καὶ ἀσπῶν τὰς πρὸς ἀ-
 πατήν εὐχερῆς· εἰκότα δὲ βασιλεὺς προῖπ-
 τῶν, Θεὸν ἡλιώτην ἀληθῶς σωτῆρα προέβη-
 μεν· καὶ τὸν εἰς ἑδὰ φθόνον τῶν νεῶν ἐκέλευ-
 σε καλεῖσθαι. ἐν δὲ νέυματι καὶ γῆς ἡ-
 πλῆτο, δέξια καὶ ἀριστερὰ μὲν τὸν Σωτῆρα
 τὸ τῶν ἡμετέρων φιλοσόφων βοῶντα θάο-
 μα καὶ ὅτι δὲ ἐνδομυχῶν, ἔδ' εἰ δαίμων, ἔδ' εἰ
 θεός, πλάνθ' δὲ πρὸς Ψυχῶν, μακροῖς καὶ μυ-
 ρίοις ὁρᾶσθαι τὰς χεῖρας· εἰδὲ ὁ κακῶν ἐτέρους
 ἀπαλλάττει καὶ συμφορὰς περιχόρμητο, ἔ-
 δ' ἐν αὐτοῖς αὐτῷ πρὸς ἀμύχανον εὐρατο Φάε-
 μακον μάλλον, ἢ ὅτε κεραυνῷ βληθῆναι μυ-
 θεύεται· ἀλλ' ὅτι ἐν μύθοις ἦν τὰ τῷ ἡμετέρῳ
 βασιλεὺς Θεῷ κεχαρισμένα καὶ ὁρῶμα·
 δι' ἡμετέρας δ' ἐγ' ἄρετῆς τῷ αὐτῷ Σωτῆρι,
 αὐτῷ καὶ ὅτι δὲ νεῶς ἀνετίετο, ὡς μὴ
 οἱ ἄλλοι αὐτόν· τῆς ἐμπροσθεν αἰῶνος
 καὶ φθαρμένης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΝΖ΄.

Πᾶσι ἡμέτεροις καλῶσι τὸν εἰδωλόν, ἐπὶ τῷ
 εἰς διανοήσαν.

Πάντες δ' οἱ πρὸς δεισιδαίμονες, τὸν ἐλεγ-
 χον τῶν πλάνης αὐταῖς ὅφρ' ἐστιν ὁ-
 ρῶντες, τῶν δ' ἀπανταχῇ νεῶν τε καὶ ἰδρυμά-
 των ἐγὼ θεώμενοι τὴν ἐρημίαν, οἱ μὲν τῷ
 Σωτῆρι πρὸς εὐφροσύνην λόγῳ, οἱ δ' ἐκ τῶν
 ἐπὶ αὐτῷ, τὸ γὰρ πατρώας καὶ ἐγγύων μα-
 ταίτητος, ἐγγέλων τε καὶ κατεγγέλων τῶν πᾶ-
 λαινομένων αὐτοῖς Θεῶν καὶ πῶς γὰρ ὁ
 ἐμμελὲς ἔτω φρονεῖν, τῆς ἐξωθεν τῶν ξοάνων
 Φαλασίας πλείστην ὅσην μιανίαν εἶσω κε-
 κρυμμένην ὁρῶντες· ἢ γὰρ νεκρῶν σωμάτων ὑπὸ
 ἑσέα, ξηρὰ τε κρανία, γοήτων ἀειεργίαις

A

CAPUT LVI.

Destructio templi Esculapii Aegis.

Nam cum maximus ac vulgarissi-
 mus superstitionis error circa il-
 lum Ciliciæ demonem vanissimos ho-
 mines occupasset, ac prope infiniti eum
 tanquam servatorem ac medicum ad-
 mirarentur, quippe qui nunc in templo
 dormientibus appareret, nunc morbos
 ægrotantium curaret (erat tamen ille re-
 vera seductor animarum, utpote qui ho-
 mines decipi faciles, à vero Servatore
 abductos ad falsum impietatis errorem
 pertraheret) Imperator pro more atque
 instituto suo: quippe qui zelatorem ac
 verè Servatorem Deum sibi colendum
 proposuerat, hoc etiam templum solo
 æquari præcepit. Nec mora, ad unum
 Imperatoris nutum humi jacuit manu
 militari subversum templum, quod no-
 biles Philosophi tantopere suspexerant:
 & unà cum templo ille ipse qui intus
 latitabat, non demon aut Deus, sed de-
 ceptor quidam animarum, qui longissi-
 mi temporis spatio homines in fraudem
 induxerat. Sic igitur ille qui malis & ca-
 lamitatibus alios liberaturum se esse
 spondebat, nullum ipse sibi remedium
 reperit quo sese tueretur: non magis
 quàm cum fulmine percussus eum fuisse
 fabulæ fingunt. At non item fabulosa
 fuerunt Imperatoris nostri facinora,
 Deo imprimis accepta: sed per manife-
 stissimam ipsius Sevatoris vim atq; vir-
 tutem, hoc templum unà cum cæteris
 radicitus eversum est, adeo ut pristinae
 insaniæ ne vestigium quidem ullum ibi-
 dem remanserit.

CAPUT LVII.

Quomodo gentiles damnatis simulacris Deum
 agnoverunt.

Itaque quotquot antea superstizioso
 demonum cultui addicti fuerant, cum
 errorem suum confutatum oculis suis
 viderent, & omnium ubiq; templorum
 ac simulacrorum vastitatem intueren-
 tur, alii ad salutarem Christi doctrinam
 se conferebant: alii licet idem facere
 nollent, majorum tamen caeremonias,
 utpote vanas atque inanes condemna-
 bant, & quos antea pro Diis habuissent,
 deridebant. Quidni verò ita sentirent,
 cum sub externa simulacrorum specie
 tantam intus latentem spurcitiem cer-
 nerent. Nam aut cadaverum ossa, aut
 aridæ calvariae suberant, impostorum

Ttt